

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 120. Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat,
dicens: Verè & hic cum illo erat. 59.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 118. *Et tu de illis es. v. 58.*

Si astutus fuisset Petrus, ut filii hujus sæculi, quæsisset utique ex ministro, hoc sciscitatore vicissim, *de quibus? de sedentibus? utiq;* nam hoc videt. De male agentibus? id tu, si vir es, proba; & credam. Talia poterat isti homini oggerere Petrus; sed simplex erat, nondum noverat piscator nuper & proxime discipulus Christi modis eludendi scrutatores inimicos, posthac semel doctus experientia melius providebit & sibi & suo gregi.

Vere Domine, verum est verbum tuum; quod filii hujus sæculi sunt in generatione sua prudentiores filiis lucis; illi sciunt tam dextrè eludere tuus discipulus, & quidem princeps. Ecce quam est penè idiota! sed hæc est laus tuæ disciplinæ: ut sint discipuli tui simplices ut columbæ, utinam etiam sint prudentes uti serpentes, nam hoc sæpissime eis deest, quoties enim non decipiuntur ab hæreticis! plena sunt Acta publica, & historiarum Ecclesiasticarum.

§. 119. *Petrus vero ait: ô homo non sum. v. 58.*

Iam inculpavi simplicitatem nimiam Petri: nunc duplicitatem damno. Ecce enim in mente sua, ait *sum* Christi, & ore dicit *Non sum* ego Christi, ista, ô Petre, non est simplicitas, sed duplicitas, si aliud mente sentimus aliud ei, quod in mente est contrarium præfitemur. Non est hoc dogma scholæ Christi, ista docet si mente est, ut in ore est, & si in mente est Non sit in ore quoque *Non*. Deus meus, quantum in hoc genere hodieque peccatur! ubi enim est puer, terè loqui potens, qui non penè in horas singulas mentiatur; nisi providâ parentum curâ pusillus aliter instituatur.

O Parentes, O Magistri, obsecro vos per Christum intendite omni vi, ut mendacii verba dedoceatis vobis commissos: si veritatem dixerint, confitentes, nolite de eis timere pœnas ob ullum delictum, sed solum affligite mentientes. Ista methodo, docebitis veritatem loqui, sed aliter pro dolor facit imprudentia humana, mentientes absoluunt, confitentes puniunt. Hoc vero est docere & cogere ad peccatum.

§. 120. *Et intervallo facto quasi hora unius, alius quidam affirmabat, dicens: Veri & hic cum illo erat. v. 59.*

Quid de Petro amplius cogitem, vel dicam, via suppetit, nisi ut profundius in eo contempler omnium hominum communem miseriam, infirmitatem, infelicitatem, pronitatem ad culpam, ægrimoniam ad justitiam; & tantam quidem, ut non mirer fuisse Theologos, qui hanc considerantes, vix humano arbitrio reliquerint aliquam vim ad bonum operis sed

sed quid illi de humano arbitrio in se nude spectato contemplati sunt; malè quidam eorum negaverunt de eodem per gratiam Dei instructo. Sed in hoc ipso illi ipsi facti sunt spectaculum dum suimet fastu testari sunt, se sine gratia ne quidem rectè de se ipsis potuisse sentire.

Quam grave periculum est semel excidisse è gratia Dei per peccatum quot postmodum insidiæ struuntur! quot occasiones relabendi; testis est hic Petrus; testes tot millia Christianorum, qui metu vel Tyrannorum, vel spe amicitiae, vel lucri te Deum verum, & vivum negaverunt & ad inferni barathra delapsi sunt. Mi Iesu eripe me ab homine malo, à viro iniquo eripe me, ne fortè seductus te Deum meum negare incipiam, & morte turpissima peream.

§. 121. Nam & Galilæus est. v. 59.

Antea simplicibus assertionibus oppugnabatur Petrus; nunc etiã probationibus, qui accusationis suæ causam etiam addit iste alius, post integrã horam specularatus, dicens: *Nam & Galilæus est patria sicuti suus Dominus cui servit & Magister quem sequitur; ideo comprehendere debet & duci ad principes sacerdotum: quibus verbis maxime est perterritus Petrus & ait: O homo nescio quid dicis, ut à se averteret suspicionem. Quid adeone improbus & perfidus est Christus, ut eius te disciplinæ pudeat aut pœniteat Petre, ut eum Magistrum habuisse & agnoscere tibi sit pudor?*

Domine quid hic dicam! Petrus homo est, & humani à se nihil alienum putare imposterum non poterit, ecce labitur uti homo peccator; relurgit tamen tua gratia abjutus, ut pœnitens: eandem obsecro mihi donari gratiam, quã relurgam omni die à peccatis meis, qui & ipse indies incidit in peccata.

§. 122. Et ait Petrus, O homo nescio quid dicis. v. 60.

Expendamus verbum Petri, ut incipiamus odisse mendacium, imo eimere, quoniam omne mendacium occidit animam mentientis. Quomodo occidit mendacium animam? an omne mendacium est mortale peccatum? Absit. Sed ita occidit, quod famam mentientis perdit seu honorem, quia nemo ita artificiose mentiri potest, ut non in suomet verbo capiatur, & prudens adhi examinatur & sic semper occidit opinionem ejus bonam, cum nemo hoc sciens ei deinceps credat. Ecce Petrus ait, *O homo nescio quid dicis*